

LA JOIA DE L'EVANGELI

pel papa FRANCESC

La joia de l'Evangelí que omple la vida de la comunitat dels deixebles és una joia missionera. L'experimenten els setanta-dos deixebles, que tomen de la missió plens de goig (cf. Lc 10,17). La viu Jesús, que s'estremeix de goig en l'Esperit Sant i lloa el Pare perquè la seva revelació arriba als pobres i petits (cf. Lc 10,21). La senten plens d'admiració els primers que es converteixen en sentir predicar els Apòstols «cadascú en la seva pròpia llengua» (Ac 2,6) per la Pentecosta. Aquesta joia és un signe que l'Evangelí ha estat anunciat i està donant fruit. Però sempre té la dinàmica de l'èxode i del do, del fet de sortir de si mateix, de caminar i sembrar sempre de nou, sempre més enllà. El Senyor diu: «Anem a altres llocs, als pobles veïns, a predicar-hi, que per això he vingut» (Mc 1,38). Quan està sembrada la llavor en un lloc, ja no s'atura per explicar-ho més bé o per fer més signes allí, sinó que l'Esperit el mou a sortir cap a altres pobles.

La Paraula té en si mateixa una potencialitat que no podem predir. L'Evangelí parla d'una llavor que, un cop sembrada, creix per ella mateixa també quan el pagès dorm (cf. Mc 4,26-29). L'Església ha d'acceptar aquesta llibertat inaferrable de la Paraula, que és eficaç a la seva manera, i de formes molt diferents que solen superar les nostres previsions i trencar els nostres esquemes.

La intimitat de l'Església amb Jesús és una intimitat itinerant, i la comunió essencialment es configura com a comunió missionera. Fidel al model del Mestre, és vital que avui l'Església surti a anunciar l'Evangelí a tothom, en tots els llocs, en totes les ocasions, sense demores i sense por. La joia de l'Evangelí és per a tot el poble, no pot excloure ningú. Així ho anuncia l'àngel als pastors de Betlem: «No tingueu por, perquè us porto una Bona Notícia, una gran alegria per a tot el poble» (Lc 2,10). L'Apocalipsi es refereix a una Bona Notícia, l'eterna, la que ell havia d'anunciar als habitants de la terra, a tota nació, família, llengua i poble» (Ap 14,6).